

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Officia Propria Ecclesiae Et Dioecesis Paderbornensis

**Asseburg, Wilhelm Anton von der
Paderbornae, 1764**

Die Julius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62764](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62764)

cum Christo? Ad hoc ergo, & nos invicem diligamus, ut dilectionem nostram discernamus à cæteris, qui non ad hoc se invicem diligunt, quia nec diligunt. Qui autem se, propter habendum Deum diligunt, ipsi se diligunt; ergo ut se diligant, Deum diligunt. Non est hæc dilectio in omnibus hominibus: Pauci se propterea diligunt, ut sit Deus omnia in omnibus. Te Deum &c.

DOMINICA

Ante Festum

S. MARIE MAGDALENÆ

DEDICATIO ECCLESIAE CATHEDRALIS

Dup. I. Class. cum oct. infrâ Civit. extra Civit. sine oct.

Dominica ante Festum S. Praxedis est Dedicatio Ecclesie Collegiate Buxtorffensis.

Die XX. Julii.

S. MARGARITÆ VIRG. MART.

Duplex Dioces.

*Omnia de comm. Virginis præter sequentia.*Oratio. Indulgentiam nobis, ut
in Brev.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scripturâ occurrente.

L 3

IN

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Margarita virgo, Antiochiæ in Pisi-
 dia nobilibus parentibus nata,
 nutricis operâ, cui eam, matre or-
 batam, pater educandam tradiderat,
 decimum quintum annum agens,
 Christianæ fidei præceptis est institu-
 ta, & baptizata. Quod ubi pater
 invitus cognovit, eam Olybrio Præ-
 fecto, qui Christi fideles persequeba-
 tur, & ex Asiâ tunc venerat Antio-
 chiam, Christianæ fidei nomine de-
 fert. Is autem, simul ac eam vidit,
 incredibili virginis amore captus, se
 felicem fore duxit, si vel precibus vel
 minis posset eam, à Christianis sacris
 ad deorum cultum reductam, sibi
 matrimonio copulare.

R. Propter veritatem.

Lectio V.

Sed cum frustra blanditiis virginem
 oppugnasset, ac se contemni ab
 eâ

eâ cerneret, tamdiu virgis cædi iussit, donec corpore dilaniato, terram subjectam sanguis irrigaret. Quo cruciatu virgo nihil territa, liberâ voce Præfecto copiam fecit, omnia tormenta, quæ diabolus suggereret, in se convertendi. Quamobrem illo vehementiùs irato, in equuleo suspensam, ac uncis ferreis laceratam, in carcerem detrusit: ubi post fugatum signo crucis diabolum, semel draconis, iterum Æthiopis exuviis horrendum, cælesti viso recreata, totam noctem divinis intenta laudibus traduxit. *R.* Dilexisti iustitiam.

Lectio VI.

Postridiè Præfectus eam, in proposito constantem, flammis & aquâ cruciat: nam primò faces arden-tes pectori & lateribus admovet: deinde in vas aquæ, suffocandam, præcipitem agit. Quæ indè surgit incolumis, dum ingenti fragore terra qual-

sata contremuit & vox sponsi, eam ad æternæ vitæ gaudia vocantis, à toto circumstante populo cælitùs audita est. Quo miraculo perculsa Gentilium multa millia Christo crediderunt; cùmque Præfectus in eos exercitum immitteret, in Jesu Christi fidei professione, proprio sanguine baptizati, martyrii palmam acceperunt. Margarita autem extra urbem, abscisso capite, virginitatis gloriam honore martyrii cumulavit, decimo tertio Kalendas Augusti, anno trecentesimo. R. Atterentur Regi.

IN III. NOCTURNO.

Homil. in Evang. Simile est Regnum cœlorum thelauro, de comm. non Virg.

R. R. De communi Virg.

Die XXIII, Julii.

S. LIBORII EPISC. CONF. PATR.

Dup. 1. Class. cum oct. in & extra Civit.

Omnia de communi Confess. Pontif. præter propria.

Ora-

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui Ecclesiam tuam in Confessione Sancti nominis tui solidasti: præsta quæsumus; ut quæ Sancti LIBORII Confessoris tui atque Pontificis annua recolit solemnia, ejus apud te suffragiis ab omni mereatur adversitate liberari. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO,

Lectioes de communi Confessoris Pontificis

Fidelis Sermo, *ut in Breviario.*

IN II. NOCTURNO,

Lectio IV.

Beatus Liborius natione gallus, ab ineunte ætate honestis moribus præditus, & liberalibus instructus disciplinis, futuræ sanctitatis specimen dedit: modestiâ & humilitate fuit singulari: divino cultui valdè deditus, animi sui devotionem frequenti psalmodum modulatione testabatur. Ejus virtutibus & meritis commotus populus Cenomanensis, ipsum

in

in Episcopum consecrari petiit: ejus vocationi cum resistere non posset, onus subire cogitur. In eâ dignitate constitutus, omnia Episcopi munia sedulo obivit: sed præcipuè enituit in pauperum cura, quorum angustiis & necessitatibus sublevandis totus insistebat. *R.* Inveni David.

Lectio V.

Zelo divini cultûs non mediocriter accensus, decem & septem Ecclesias in suâ Diœcesi, tum propriis sumptibus, tum quorundam nobilium fultus auxilio ædificari curavit: quarum census ita destinavit, ut eorum pars ad majoris seu Cathedralis Ecclesiæ luminaria deserviret. Vigilantem & indefessum in suo Episcopali munere animum Deus multis decoravit miraculis: ipsius enim meritis cæci quam plurimi visum recepere, & dæmones ab obsessis corporibus recedere coacti sunt.

R.

R. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Beato Martino Turonensium Archiepiscopo fuit valde familiaris & ejus præsentia, antequam diem extremum clauderet, frui meruit. Nam Angelicâ revelatione monitus Martinus ad Liborium accessit, quem lecto humili strato cilicio recumbentem, & ad futuram vitam suspirantem invenit. Eumque suâ benedictione consolatus, postea mortuum honorificè sepeliri curavit in Ecclesiâ Apostolorum Petri & Pauli, quam beatus Julianus olim construxerat: ubi sancti Liborii corpus requievit, donec postea in Saxoniam, Deo ita disponente Reliquiæ ejus translatae sunt.

R. Iste est.

IN III. NOCTURNO.

*Homilia in Evang. Homo peregrè.
Cum reliquis de communi.*

Missæ: Statuit. Oratio ut supra. Credo. Secreta & Postcomm. prop.

Die XXVII. Julii, de 5. Die inf. oct.

SANCTI LIBORII.

Semiduplex.

Omnia ut in Festo præter seq.

Lectiones I. Nocturni de Scripturâ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV. Ex Octavario Romano.

Sermo S. Ambrosii Episcopi.

Serm. de Deposit. S. Eusebii.

Depositionem sancti Liborii hodie celebramus. Quid est depositio? Non illa utique, quæ sepeliendis in terra membrorum reliquiis Clericorum manibus procuratur: sed illa, qua homo vinculis carnalibus absolutus liber iturus ad cælum, terrenum corpus exponit. Ipsa planè est depositio, in qua concupiscere abjicimus, cessamus delinquere, peccare desinimus; & totum quidquid salutis est grave, quasi abjecta sarcina oneris, exponimus. Nam ideò hæc dies pro celebritate maxima procuratur, quia verè est summa festivitas, mortuum est vitium, soli vigere justitiæ,

Ry. Inveni David.

Lectio V.

Unde & de positionis ipsa dies natalis dicitur, quod delictorum carcere liberati, libertati nascimur Salvatoris. Sed videamus, sanctus Liborius cum qua gloria ad hanc diem de positionis advenerit. Volare non potest, nisi quod purum, leve atque subtile est, cuius nec sinceritas intemperantiâ retardatur, nec alacritas nec velocitas mole gravatur. Gravari autem volatum dico, non tam mole membrorum, quàm delictorum. Unde puto etiam in ipsis avibus ideò velociùs columbam penè præ omnibus volitare, quod alacritatem & innocentiam comitetur.

Ry. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Denique sanctus David cùm puritate mentis volare concupisceret, non alterius animantis nisi columbæ

lumbæ optavit alas, dicens: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, & volabo, & requiescam? Intelligebat enim, quod altiora facilius penetrentur simplicitate mentis, quàm levitate pennarum. Volavit ergo hac die sanctus Liborius. Æstimemus jam ejus innocentiam de volatu, & puritatem ejus de ipsa elatione judicemus: tamquam columba enim in domo Dei degens, assumpsit spirituales pennas, & requievit in monte.

Rx. Iste est.

IN III. NOCTURNO.

Lectio VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. c. 25.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo peregrè proficiscens, vocavit servos suos, & tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi. *Can. 27.*

Divisio pecuniæ inæqualis est, sed non ad dividendum referenda di-

ver

veritas est. Ait enim, unumquemque secundum virtutem suam accepisse. Igitur unusquisque secundum fidei suae mensuram, talentum, id est Evangelii praedicationem, à praedicante suscipit. Sed servus ille, qui quinque talenta accepit, populus ex lege credentium est; ex qua profectus, meritum ipsius rectè probèque perfunctus, Evangelicæ fidei operatione duplicavit. In ratione autem ponenda iudicii examen est, quo coelestis verbi usus, & redditus dispensati talenti postulatur.

R. Amavit eum Dominus.

Lectio VIII.

Igitur cui erant quinque commissa, Domino reverso de quinque decem obtulit: talis scilicet in fide repertus, qualis in lege: qui decem verborum quinque libris Moyse praceptorum obedientiam per gratiam Evangelicæ justificationis expleverit. Igitur ju-
berus

betur in gaudium Domini introire, id est, in honorem gloriæ Christi recipitur. Ille verò servus, cui duo talenta commissa sunt, Gentium populus est, fide atque confessione & Filii justificatus & Patris, Dominum nostrum Jesum Christum Deum atque hominem & spiritu & carne confessus: nam & corde fides, & ore confessio est. Hæc ergo huic sunt duo talenta commissa. *R.* Sint lumbi vestri.

Lectio IX.

Sed ut prior ille omne Sacramentum in quinque talentis, id est, in lege cognoverat, idque ipsum fide Evangelii duplicaverat: ita iste incremento duorum talentorum, atque operatione promeruit, ratione ac redditu dissimili. Par tamen à Domino munus amborum est, ut gentium fidem exæquatam credentium ex lege scientiæ nosceremus: nam cum laudatione eadem jubetur in gaudium
Domi-

Domini introire. Est autem duplicatio sumptæ pecuniæ, operationem fidei addidisse; & quæ opinione crediderant, rebus factisque gessisse.

Te Deum laudamus.

Die XXX. Julii.

OCTAVA S. LIBORII,

Duplex.

Omnia ut in festo præter sequentia.

Lectioes I. Nocturni, de Scriptura.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Sermo S. Gregorii Papæ, *part. 2. Pastoral. c. 1.*

Tantum debet actionem populi actio transcendere Præsulis, quantum distare solet à grege vita pastoris. Oportet namque, ut metiri se sollicitè studeat, quantâ tenendæ rectitudinis necessitate constringitur, sub cuius æstimatione populus grex vocatur. Sit ergo, necesse est, cogitatione mundus, actione præcipuus, discretus in silentio, utilis in verbo, singulis compassione proximus, præ

P. Æstiv.

M

cun-

cunctis contemplatione suspensus,
benè agentibus per humilitatem so-
cius, contra delinquentium vitia per
zelum justitiæ erectus, internorum
curam in exteriorum occupatione
non minuens, exteriorum provi-
dentiam in internorum sollicitudine
non relinquens. R̄. Inveni David.

Lectio V.

Part. 2. Pastoralis c. 9. & 10.

Considerandum quoque est, quia
cum curam populi electus P. sul-
suscipit, quasi ad ægrum medicus ac-
cedit. Si ergo adhuc in ejus opere
passiones vivunt, quâ præsumptione
percussum mederi properat, qui in
facie vulnus portat? ille modis omni-
bus debet ad exemplum benè viven-
di pertrahi, qui cunctis carnis passio-
nibus moriens jam spiritualiter vivit,
qui prospera mundi postponit, qui
nulla adversa pertimescit, qui sola in-
terna desiderat; cujus intentioni benè
con-

congruens, nec omnino per imbecillitatem corpus, nec valdè per contumaciam repugnat spiritus: qui ad aliena cupienda non ducitur, sed propria largitur. *Rz. Posui adjutorium.*

Lectio VI.

Ibid. Cap. 8.

Unde ipsum quoque Episcopatus officium boni operis expressione diffinitur, cum dicitur: Si quis Episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. Ipse ergo sibi testis est, quia Episcopatum non appetit, qui non per hunc boni operis ministerium, sed honoris gloriam quærit. Sacrum quippe officium non solum non diligit omnino, sed nescit, qui ad culmen regiminis anhelans in occultâ meditatione cogitationis cæterorum subiectione pascitur, laude propriâ lætatur, ad honorem cor elevat, rerum affluentium abundantiam exultat. Mundi ergo lucrum quæritur sub ejus honoris specie, quo mundi de-

strui lucra debuerant. *℞.* Iste est.
IN III. NOCTURNO.

LECTIO SANCTI EVANGELII SECUNDUM MATTHEUM c. 25.
LECTIO VII.

In illo tempore: Dixit JESUS disci-
pulis suis parabolam hanc: Homo
quidem peregrè proficiscens, voca-
vit servos suos, & tradidit illis bona
sua. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrosii Episcopi.

Lib. 2. de vocat. Gent. cap. 2. post medietatem.

Datur unicuique sinè merito, unde
tendat ad meritum; & datur an-
te ullum laborem, unde quisque mer-
cedem accipiat secundum suum labo-
rem. Quod ita esse, Evangelicæ ve-
ritatis testimonio agnoscitur, ubi per
comparationem dicitur, quòd homo
peregrè proficiscens vocavit servos
suos, & tradidit illis substantiam su-
am, & uni dedit quinque talenta,
alii autem duo, alii verò unum, uni-
cuique secundum propriam & natu-
ralem possibilitatem, non autem se-
cun-

cundum proprium meritum: quia
aliud est posse operari, aliud operari:
& aliud est, posse habere charitatem;
aliud, habere charitatem.

Rz. Amavit eum Dominus.

Lectio VIII.

Non itaque omnis reparabilis repa-
ratur, nec omnis sanabilis sana-
tus est: quia reparabilem & sanabi-
lem esse, de natura est; reparatum
autem & sanatum esse, de gratia est.
Denique isti, quibus secundum mo-
dulum capacitatis suæ, quem in eis
distributor substantiæ prævidebat,
dispar creditus est numerus talento-
rum; non meriti remunerationem,
sed operis accepere materiam.

Rz. Sint lumbi vestri.

Lectio IX.

De SS. Abdon & Sennen, *ut in Breu.*
Te Deum laudamus.

M 3

Die